

ת"פ 13744/10/14 - מדינת ישראל נגד ב' כ'

בית המשפט המחוזי בנצרת

25 מרץ 2015

ת"פ 13744-10-14 מדינת ישראל נ'

כ'(עציר)

בפני כבוד סגן הנשיא, השופט - תאופיק כתילי

המאשימה מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז צפון

נגד

הנאשם ב' כ' (עציר)

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד עידית שדה

מטעם הנאשם: הובא וע"י עו"ד רשיד הייב מטעם הסנגוריה הציבורית

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

פתח דבר:

1. הנאשם שלפניי, הורשע ביום 9.12.14, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירות של דרישת נכס בכוח בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיפים 404 סיפא **לחוק העונשין, התשל"ז-1977** (להלן: "**החוק**"), איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק, הדחה בחקירה, עבירה לפי סעיף 245 לחוק, והחזקת סכין שלא כדין, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק. על-פי הסדר הטיעון הנאשם חזר בו מכפירתו, הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, הורשע בעבירה שיוחסה לו, והצדדים טענו באופן פתוח לעונש. לבקשת הסנגור, הופנה הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן.

עובדות כתב האישום המתוקן:

2. הנאשם תושב ****, אשר התגורר בה יחד עם משפחתו, וכיום הנו דר רחוב. ביום 2.10.14, בשעה 20:00, הצטייד הנאשם בסכין מטבח גדולה, והגיע לחנות מכולת ב****, כשהוא רעול פנים. הנאשם פנה לא' ל', שעבד בחנות, ותוך איומי סכין דרש ממנו כי ימסור לידיו כסף מן הקופה של החנות. ל' הצליח להשתלט על הנאשם ושבר את להב הסכין מידו של הנאשם. ל', ועובד נוסף בשם צ', תפסו

עמוד 1

את הנאשם, ול' הוריד מפניו של הנאשם את המסכה, ובעקבות זאת זיהה אותו.

3. או אז, החל הנאשם להשתולל בחנות ולקלל, תוך שהוא מאיים על ל' וצ' באמרו "רק עכשיו יצאתי מהכלא, אני אשתולל עליכם ואני ארצח אתכם". הנאשם טען בפני הנוכחים טענת שווא, כאילו מי מבאי החנות פגע מינית באחותו, וכן איים כי אם יתלוננו עליו במשטרה ישרוף את החנות, ואף איים על אדם שזיהה אותו בשמו, לבל יעז לומר את שם משפחתו. לאחר שהוזעקה המשטרה נמלט הנאשם מהמקום.

תסקיר שירות המבחן:

4. הנאשם, בן 21.5, רווק תושב ****. הוא עבר ממסגרת לימודית אחת לאחרת פעמים מספר, עקב תפקוד לקוי, הישגים נמוכים ובעיות התנהגות. תסכולו הרב גרר מרידה בסמכות, התנהגות אלימה וקשיי הסתגלות. בגיל 15 נערך לו אבחון פסיכיאטרי ממנו עלה כי הוא סובל מהפרעת התנהגות והפרעת קשב וריכוז והוא קיבל טיפול תרופתי. שילוב במסגרת הפנימיות השונות לא צלח, וסופו של דבר שב לבית הוריו ב****, למד בבית-ספר וחלה החמרה נוספת במצבו - לרבות ביצוע עבירות אלימות, גרימת נזק ואף פגיעה מינית באחותו הקטנה. הנאשם החל להשתמש בסמים, לא שיתף פעולה עם שירות המבחן לנוער והמשיך בהתנהגות העבריינית, במקביל להליכים משפטיים שהתנהלו נגדו. בשנת 2009 שהה במאסר ובהמשך נקלט במעון נעול.

5. בחוות-דעת פסיכולוגית בעניינו של הנאשם צוין כי משאביו הנפשיים אינם יעילים והוא מוצף חרדה ומתח פנימי. עולמו הפנימי רווי דחפים תוקפניים ומיניים חסרי ויסות, אשר עלולים לפרוץ החוצה בכל רגע נתון ללא שליטה, ולפגוע בשיפוטו ובהסתגלותו החברתית. נטיותיו התוקפניות מובילות אותו לעימותים חברתיים או התרחקות, דבר המוביל לבידודו החברתי. הנאשם נוטה להתגאות בהתנהגותו הכוחנית, שכן לדידו בזכותה אחרים פוחדים להתקרב אליו ובכך הוא שומר על עצמו. דימויו העצמי שלילי והוא חש חלש ופגיע, חשופ לסכנות מבחוח, בעל ארגון אישיות גבולי וקווי אישיות גבוליים ואנטי חברתיים. הדפוסים העברייניים מגובשים אצל הנאשם ותופסים מקום מרכזי בתפיסתו העצמית.

6. מדיווח הצוות המטפל במעון הנעול, עולה כי בתחילת קליטתו נחוה כקולני, אימפולסיבי, בעל דפוסי התנהגות עברייניים וניחן בתוקפנות על-בסיס יום יומי. ככל שחלף הזמן, למד לוותר על דפוסי העברייניים, והחל בתהליך שינוי והתבגרות. הוא גילה מוטיבציה להתקדם, שיתף פעולה באופן מלא בטיפול, חשף מעולמו הפנימי וביטא עצמו. לאחר שנתיים במעון המשיך ללמוד בביה"ס ולקח חלק בפעילויות המעון. לאחר סיום מסלול של 12 שנות לימוד התקדם לדירת ההוסטל במעון והשתלב במעגל העבודה בקהילה. במשך כשנה, עבד עבודה פיזית קשה בבתי הזיקוק והיו מרוצים מההריצות והרצינות שהפגין. במשך שנתיים ושבעה חודשים נטל חלק בהליך טיפולי קבוצתי והפיק תועלת רבה מהשתתפותו, אשר פורטה בהרחבה בחלק האחרון של התסקיר. הנאשם ביטא חששות לקראת סיום תקופת הצו, מן המעבר לפרק חדש ולחיים עצמאיים.

7. עם הגיעו לגיל 20 סיים את תקופת שילובו במעון. הפרידה לוותה בקושי רב, והוא עבר להתגורר בדירת מעבר. עקב קשיי ההסתגלות שב להשתמש בסמים והחליט לשוב להתגורר ב***. בשנה האחרונה היה דר רחוב ועשה שימוש בסמים שונים.

8. ברקע חיי הנאשם, גדילה במשפחה בת שבע נפשות, קשר רופף עם אחיו, אחותו הצעירה טופלה ביחידה לנפגעות תקיפה מינית ובהמשך הוצאה לאומנה. אביו נפטר ממחלה לפני כשש שנים, ועד מותו נהג בалиמות קשה כלפי האם. הנאשם ספג גם הוא אלימות מידי אביו ויחסיו עמו היו קשים ומורכבים, ואף-על-פי-כן סעד את אביו בשנה האחרונה לחייו. בהמשך התסקיר פורטו נסיבות חיים קשות נוספות, אשר אין זה המקום לפרטן. כיום, הנאשם אינו בקשר עם אמו ואינו מתגורר עמה, והוא דר רחוב.

9. לנאשם הרשעות קודמות - שהתיישנו. בהתייחסו לעבירות דן נטל אחריות לביצוען, ומסר כי החליט להתפרץ לחנות המכולת במטרה להשיג כסף לקניית סמים ומזון. לדבריו, לא התכוון לפגוע באיש ושיחרר את הסכין מידיו מיד כשהמתלונן אחז בה. עוד טען כי היה נתון בסערת רגשות וברח מתוך אינסטינקט. כמו-כן, היה באותה תקופה עשה שימוש אינטנסיבי בסמים, אך בתוך תוכו רצה להיתפס שכן בתנאי מעצר הוא זוכה להגנה, לקורת גג ולמזון. הוא נטל אחריות אישית לביצוע העבירה והביע מוטיבציה להשתלב בהליך טיפולי-שיקומי.

10. להתרשמות שירות המבחן, צוינו קשיי ההסתגלות וחוסר היציבות של הנאשם במסגרות השונות, העדר הכוחות והמחסור בתמיכה חברתית, והקושי לשלוט בדחפים, כמו גם נטייתו להגיב בצורה בלתי מווסתת. עוד צוינו עיסוקו בצרכיו האישיים הצרים ושימוש באחרים להשגת מטרותיו ולהשגת תשומת לב מתמדת. לנאשם חשיפה לסביבה עבריינית ומעורבות משמעותית בביצוע מעשים עוברי חוק, לרבות דפוס של אלימות פיזית כלפי אחר והתמכרות לחומרים מסוכנים. ללא התערבות טיפולית משמעותית, במסגרת סמכותית בעלת גבולות ברורים, ובמקביל לטיפול נפשי, הסיכון להישנות מעשים עוברי חוק בעתיד הנו גבוה. שירות המבחן סבר כי מסגרת סגורה תאפשר לנאשם חוויה של קשר הכולל הכלה וגבולות ברורים. השתתף מאסר בפועל לתקופה ממושכת עלולה להוביל את הנאשם לתחושת יאוש, לדלדל את כוחותיו הנפשיים ותפגע בסיכויי שיקומו בעתיד. שירות המבחן ביקש כי תופנה תשומת לב רשויות שב"ס לצורך בשילובו של הנאשם בכלא שיקומי, אשר לאחר תקופת השהות בו ייבחנו אפשרויות שילובו בתכניות שיקום קהילתיות.

טיעוני המאשימה לעונש:

11. ב"כ המאשימה עמדה על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, עבירות אלימות המבוצעות תוך שימוש בנשק קר ולמטרת בצע כסף. מעשי הנאשם פוגעים בערכים של ביטחון אישי, כבוד, ברכוש ובקניין האישי, וכן הם מפרים את תחושת הביטחון של העובדים והקונים במכולת, ופוגעים בתחושת הסולידריות בבני אדם. אירוע זה יכול היה להסלים להפעלת אלימות חמורה עוד יותר ולגרימת נזקים כבדים אלמלא השתלטו העובדים במקום על הנאשם. כאשר נחשף הנאשם, איים על הנוכחים במטרה

להניא אותם לדווח על זהותו, ולפיכך הורשע בעבירה של הדחה בחקירה. מעשי הנאשם מבטאים הפרה בוטה של הסדר הציבורי, הן בהפגנת אלימות והן בניסיון לגזול את רכושו של הזולת ללא כל הצדקה, ומשמעות המעשים מחייבת הטלת ענישה מחמירה ומרתיעה.

12. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, עמדה המאשימה על ההצטיידות בסכין, על האיומים שהשמיע הנאשם, על העובדה שהנאשם בחר לבצע את העבירות במקום מוכר לו, שבו ניתן יהיה בנקל לזהותו, ועל ניסיונו להניא את הסובבים מלהסגירו. העובדה שלנוכחים לא נגרם נזק גופני אינה ממעטת מחומרת המעשים ומהאופי האלים שלהם. לטענת ב"כ המאשימה, מתחם הענישה ההולם לנסיבות ביצוע העבירות, הנו בין 18 חודשי מאסר ל-40 חודשי מאסר. עוד עמדה ב"כ המאשימה על מדיניות הענישה הנוהגת, במסגרתה הוטלו עונשי מאסר ממושכים על מבצעי עבירות דומות.

13. באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, נמסר כי לנאשם עבר פלילי והוא שוחרר ממעון נעול בו שעה משך 4 שנים, לאחר שהורשע באונס אחותו הקטינה, היזק לרכוש, עבירות סמים והפרת הוראה חוקית. מנטילת האחריות של הנאשם למעשים, עולה כי העבירה תוכננה על-ידו בתכנון מוקדם. התרשמות שירות המבחן לגבי מאפייני אישיותו השליליים ודפוסיו העברייניים של הנאשם פורטה בהרחבה בתסקיר. הערכת שירות המבחן באשר לנזקקות הטיפולית של הנאשם, ולגבי סיכון גבוה להישנות מעשים מפרי חוק בעתיד, הובילה להמלצה על שילובו של הנאשם בכלא שיקומו תוך הבעת חשש כי הטלת תקופת מאסר ממושכת עלולה לגרום לנאשם ייאוש ודלדול כוחות. ממצאי שירות המבחן מצביעים, לדידי המאשימה, על פוטנציאל המסוכנות הגבוה של הנאשם לציבור, ולהיזקקותו לטיפול משמעותי ואינטנסיבי. לפיכך, סברה ב"כ המאשימה, ראוי להשית על הנאשם עונש שהוא במחצית מתחם הענישה ההולם לו טענה, קרי, לא פחות מ-24 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר מותנה וקנס כספי.

טיעוני הנאשם לעונש:

14. ב"כ הנאשם עמד בטיעונו על גילו הצעיר של הנאשם, כשיקול רלוונטי במסגרת שיקולי קביעת מתחם הענישה ההולם, ולא רק כשיקול להטלת עונש בתוככי המתחם. נטען כי בשל גילו, היה לנאשם קושי להבין את מעשהו ואת הפסול שבו, והעבירה בוצעה כאקט של פזיזות נעורים. כמו-כן, עניינו של הבגיר-הצעיר קרוב לסייג לאחריות הפלילית, והעובדה שרשימת השיקולים המנויה בסעיף 40 לחוק העונשין, אינה רשימה סגורה, מאפשרת לבית-המשפט להביא גם את השיקול של גילו של נאשם בחשבון. עוד הפנתה ההגנה לפסיקה הנוגעת לקבוצת הבגירים-צעירים ולאפשרות להתחשב במאפיין זה במסגרת שיקולי הענישה, המתקיימים בעת קביעת מתחם הענישה ההולם, ולפסיקה נוספת ממנה עולה כי הוטלו על מבצעי עבירות דומות עונשי מאסר קצרים עד לשנת מאסר בפועל, לכל היותר, ואף עונשי מאסר שהומרו בעבודות שירות.

15. לאור המפורט עתר הסנגור לקביעת מתחם ענישה הולם הנע בין ששה לשמונה חודשי מאסר בפועל, ואילו יקבע מתחם ענישה הולם מחמיר מזה, ראוי לחרוג ממנו לקולה בשל שיקולי השיקום

המתקיימים בעניין דנן.

16. הסנגור עמד על הנסיבות האישיות הקשות של הנאשם כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן, ואת היותו דר רחוב אשר נדחה על ידי אמו מביתו, והוא שרוי במצוקה ללא מסגרת טיפולית והכוונה. לנאשם לא הייתה מעולם הכוונה ודמות סמכותית מכוונת בחייו. מאפייני אישיותו מלמדים כי אכן הוא ניחן בקושי בוויסות הדחפים, דבר שהשפיע על ביצוע העבירה ועל יכולתו להבין את הפסול שבמעשהו, כנטען לעיל. במהלך שהותו במעון עבר בהצלחה הליך טיפולי ממושך והשיג תוצאות חיוביות. שירות המבחן המליץ להימנע מהשתתפות עונש מאסר ממושך אשר עלול לדרדר את הנאשם ולפגוע בסיכויי שיקומו בעתיד, והמלצה זו ביקשה ההגנה מבית-המשפט לאמץ. עוד עמד הסנגור על הודאתו של הנאשם במסגרת הסדר טיעון, על שיתוף הפעולה שלו בחקירה, ועל נטילת האחריות מצדו.

17. הנאשם בדבריו בבית-המשפט, הביע צער על מעשיו.

דין:

18. מעשים מן הסוג שביצע הנאשם, הנם מעשים הפוגעים בתחושת הביטחון של הציבור, ברכוש ובקניינו של אדם, ומפרים את הסדר הציבורי התקין. הנאשם פגע גם בזכותם של המתלוננים לשלמות גופם, לחירותם, לקנינם ולזכותם לנהל את עיסוקם בחופשיות וללא מורא. הפניית איומים ואלימות, ודרישה לקבלת נכס בכוח, תוך שימוש בסכין כנשק קר, להן מצטרפת עבירת ההדחה בחקירה, הן בגדר התנהגות פסולה מיסודה, אלימה וביריונית, המשקפת הפרה בוטה של שלום הציבור. באשר לעבירות אלה, קבע בית-המשפט העליון, כדלקמן:

"העבירות בהן הורשע המערער - דרישת נכס באיומים ואחזקת סכין שלא כדין - הן קשות, לרוב הן מכוונות כלפי אנשים תמימים, ההולכים להם ברחובה של עיר, או כאלה העובדים לפרנסתם. באמצעות הטלת אימה ופחד גוזלים אותם עבריינים נכסים וסכומי כסף מבעליהם, שעמלו קשה להשגתם. לפעמים הקרבנות נבחרו בצורה שרירותית ולפעמים במכוון בשל ההנחה שקבוצות אלה או אחרות קלות יותר לניצול. המשותף הוא שהקרבנות 'תרמו' לבחירתם בכך שהעזו לצאת מבתיהם ולהתייצב במרחב הציבורי כמטיילים, כעוברי אורח או כעובדים לפרנסתם במקום פתוח לציבור. בית המשפט מחויב להגן על הקרבנות ולהטיל ענישה מרתיעה שתסייע במיגור תופעה מעין זו..." (ע"פ 1938/13 גרבאן נ' מדינת ישראל, פורסם בנבו (27.2.14).

19. הנאשם פסע אל תוך חנות מכולת, בה שהו המוכרים והקונים, כשהוא רעול פנים ומצויד בסכין מטבח גדולה. מעשיו משקפים תכנון מוקדם, הן בהצטיידות בסכין מטבח, הן בבחירת המקום לביצוע

העבירות, והן עולה כך מדבריו בשירות המבחן לפיהם ערך תצפיות על חנות המכולת טרם המעשה. נזק לגוף או לרכוש לא נגרם, הודות לכך שהעובדים במקום השתלטו על הנאשם וחשפו את פניו. לאחר מכן, איים הנאשם על הנוכחים לבל יסגירו את זהותו למשטרה, ואף איים על העובדים כי ירצח אותם, וברח מהמקום. מדובר באיום מילולי חמור.

20. בדומה לדברים שנקבעו באשר לעבירת השוד, גם באשר לעבירה החמורה פחות, של דרישת נכס בכוח או באיומים, יפים הדברים הבאים:

"קיימת קשת רחבה של מעשי שוד אפשריים הנבדלים זה מזה בנסיבותיהם ובמדרג חומרתם. מידת הפגיעה בערכים החברתיים, וכך גם מדיניות הענישה הנוהגת, תלויים, אפוא, בנסיבותיו הקונקרטיות של מעשה השוד וחומרתו" (ע"פ 772/13 יחיא נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] פסקה 10 (29.6.2014) (להלן: עניין יחיא)). כך, לא זהה חומרתו של שוד המתבצע בצוותא באישון לילה לאחר תכנון מוקדם ותוך שימוש בנשק, לחומרתו של שוד המתבצע באופן ספונטני ובלתי מתוכנן על-ידי היחיד (ראו למשל: ע"פ 1286/13 אבו ג'ומעה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 14 (20.1.2014) (להלן: עניין אבו ג'ומעה))."
(ע"פ 4125/14 חרב נ' מדינת ישראל, פורסם בנבו (6.1.15).

21. מסקירת מדיניות הענישה הנהוגה עולה כי בבתי-המשפט הוטלו בטווח רחב, בתלוי בנסיבות המקרה, בעבירות שהצטרפו לעבירה המרכזית, לטיב הנשק בו נעשה שימוש, ונסיבות העושה.

בע"פ 8988/11 **ראפת נ' מדינת ישראל** (8.5.12), נדון עניינם של שני מערערים, שהורשעו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של דרישת נכס בכוח ובאיומים, תוך שהעברין נושא נשק קר, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, והיזק בזדון, זאת לאחר שנכנסו לתוך חנות מכולת, דרשו באיומים לקבל סחורה שאותה נטלו ללא תמורה, באיומי סכין ולאחר מכן תקפו את המתלונן ובנו במכות, תוך גרימת נזקים לסחורה וניפוץ מקרר. כל זאת עשו הם כחלק מחבורה של חמישה. בית-המשפט המחוזי בחיפה הטיל על השניים עונש של 12 חודשי מאסר, ועונשים נוספים, כאשר באשר למערער 1 הופעל גם עונש מאסר מותנה בן 12 חודשים, שהיה תלוי ועומד לחובתו, ששה חודשים מתוכו במצטבר לעונש האמור. בית-המשפט העליון קבע כי גזר-הדין של בית-המשפט המחוזי לא סטה ממדיניות הענישה הראויה לעניין מקרי אלימות, הנפוצים הרבה מדי, אך מצא מקום לתת ביטוי לשיהוי שחל בהגשת כתב האישום ולעידוד המערערים להמשיך תפקוד חיובי בעתיד. עונשו של המערער 1 הועמד על 15 חודשי מאסר בפועל הכוללים את הפעלת התנאי, ועונשו של המערער 2 הועמד על 10 חודשים.

22. בעניין **גרבאן** לעיל הטיל בית-המשפט המחוזי על המערער עונש של 3 שנות מאסר לאחר שהורשע בעבירה של דרישת נכס בכוח והחזקת סכין, ובית-המשפט העליון נמנע מלהתערב בעונש, בקבעו כי העונש אינו חורג לחומרה לאור נסיבות המעשה ונסיבות העושה. בעניין **גרבאן** דובר על

עבירות שבוצעו בנסיבות דומות מאוד לאלו שבענייננו, ואולם דובר על נאשם בעל עבר פלילי מכביד. עוד אציין, כי רמת הענישה במקרה זה מסמנת את הרף העליון המחמיר, בטווח הענישה הנוהג שהסתמן מסקירת הפסיקה אותה סקרת בעבירות אלו.

23. סבורני, כי טווח הענישה לו טוענת המאשימה אינו עולה בקנה אחד עם העבירות בהן הורשע הנאשם שלפניי, ומדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלה במקרים דומים. יושם אל לב כי מתחם דומה לזה שלו עתרה המאשימה בעניין דכאן, נקבע לאחרונה בבית-המשפט העליון כמתחם ההולם בעבירת השוד, החמורה יותר, כאשר העבירה נעברה בנסיבות בהן לא ננקטה אלימות חמורה (עניין **חרב** לעיל), שם נקבע כי מתחם הענישה ההולם לעבירת השוד באותו עניין הנו בין שנה לשלוש שנות מאסר, ועונשו של המערער שם הועמד על שתי שנות מאסר. לחילופין, מתחמי ענישה דומים לזה לו עתרה המאשימה הוטלו במקרים בהם הורשעו הנאשמים בעבירה של דרישת נכס בכוח, אשר נעברה במשולב עם עבירות אלימות חמורות (ראו: ת"פ (חיפה) 58682-06-14 **מדינת ישראל נ' דמלחי**, פורסם בנבו, 13.11.14).

24. לאור המפורט, סבורני כי לנסיבות ביצוע העבירה דנן, מתחם הענישה ההולם הנו בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

25. עייתי בעיון רב בטענות הסנגור לגבי טיב ההתייחסות הראויה לגילו של הנאשם, כשיקול אשר לטענתו ראוי להביא בחשבון בעת קביעת מתחם הענישה ההולם. באתי לכלל מסקנה, כי בענייניו של הנאשם דכאן, נימוקי הסנגור אינם מתקיימים בעוצמה רבה, אף שאין לשלול אותם על-פניהם ולקבוע בעניין מסמרות. בעניין הנאשם דנן, עולה מהתסקיר כי הבין היטב את משמעות מעשהו, היה מודע להשלכותיו ואף סבר כי באם יעצר ייטב לו והוא יזכה לקורת גג ולמזון. לנאשם היסטוריה של הרשעות קודמות (אף שאלה התיישנו) ואין זו הסתבכותו הראשונה עם החוק. לפיכך, גילו של הנאשם לא יכול לשמש כנימוק לקביעת מתחם ענישה הולם, שישקף את חוסר בשלותו ואת העדר המודעות לטיב ולמשמעות המעשים.

26. באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, יש לזקוף לזכותו את גילו הצעיר, את הודאתו במסגרת הסדר טיעון, שתרמה לחיסכון ניכר בזמן שיפוטי, וכן את נטילת האחריות והבעת הצער מצדו. לנאשם עבר פלילי שהתיישן, וגם בהתייחס לעבר זה, הרי שעבירות דומות על-ידו לא בוצעו בעבר. תסקיר שירות המבחן הביא בהרחבה את פירוט נסיבות חייו החריגות, את קשייו, ואת ההליך הטיפולי הממושך בו היה נתון, אשר נשא פרי כל עוד היה נתון במסגרת מגבילה. לנאשם דפוסים עברייניים מושרשים ודחפים אותם הוא מתקשה לווסת. לא נעלמה מעיני העובדה שבעת ביצוע העבירה שהה הנאשם, בגילו הצעיר, בהעדר מסגרת כשלהי, כדר רחוב, ללא תמיכה משפחתית או חברתית או הכוונה. יחד עם זאת, בחירותיו של הנאשם לעזוב את דירת המעבר בה שולב, לשוב להתגורר ב****, לעשות שימוש לרעה בחומרים אסורים, הנן בחירות מודעות שלא להמשיך ולצעוד באפיק השיקומי. אין מחלוקת כי ראוי שהנאשם ישתלב מעתה והלאה במסלול שיקומי, למען ייטיב דרכיו, ואולם בשל פוטנציאל המסוכנות

הגבוה הגלום בו ובמעשיו, הליך שיקומי כזה ראוי שיעשה בין כתלי בית-הסוהר וזאת בתואם להמלצת שירות המבחן.

27. לאור המפורט, הנאשם ראוי לעונש שהנו בחלק התחתון של מתחם הענישה ההולם, הן לאור שיקולי השיקום המתקיימים בעניינו, הן לאור גילו הצעיר, והן לאור נטילת האחריות, הודאתו ושיתוף הפעולה מצדו. אמנם, המלצת שירות המבחן דנה בכך שמאסר ממושך עלול להשפיע קשות על הנאשם ולדרדרו, ואולם גם תקופת מאסר קצרה שאינה משמעותית לא תועיל לשילובו בהליך טיפולי הולם, כנדרש, ואף אינה תואמת את חומרת המעשים.

28. **לאור המפורט לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. עשרים ושמונה חודשי מאסר, מתוכם שמונה עשר חודשים לריצוי בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 2.10.14, ואילו היתרה על תנאי, למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא כי הנאשם לא יבצע כל עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע, ויורשע בגינן;

זכות ערעור לבית-המשפט העליון בתוך 45 ימים.

ניתן והודע היום ה' ניסן תשע"ה,
25/03/2015 במעמד הנוכחים.
תאופיק כתילי, סגן נשיא